

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 15 PŽ-1249/2023-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA
I
RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednice vijeća, Maria Vukelića, suca izjavitelja i Marine Veljak, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja LEONARDA MADUNIĆA, OIB 53493334554, Split, Slobode 2b, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Krka, odvjetnik u Krka & Krka odvjetničko društvo d.o.o. u Splitu, Starčevićeva 13, protiv tuženika BRA-MA kreditna unija u stečaju, OIB 96497966580, Split, Put Firula 53, kojeg zastupa osporavatelj Ante Vuko, OIB 87187864316, Split, Domovinskog rata 58, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Krželj, odvjetnik u Splitu, Mažuranićevo šetalište 2, radi utvrđenja osporene tražbine odlučujući o tuženikovo žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-548/2022-6 od 10. siječnja 2023., u sjednici vijeća održanoj 6. rujna 2023.

presudio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-548/2022-6 od 10. siječnja 2023.

riješio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-548/2022-6 od 10. siječnja 2023., u točki II. izreke i u dijelu točke III. izreke u kojem je naloženo osporavatelju Anti Vuki, u roku od osam dana naknaditi tužitelju Leonardu Maduniću, troškove parničnog postupka u iznosu od 47.035,21 EUR / 354.386,84 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 10. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

II. Odbacuje se kao nedopuštena tuženikova žalba protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu broj P-548/2022-6 od 10. siječnja 2023. u dijelu točke III. izreke rješenja kojim je odbijen zahtjev tužitelja Leonarda Madunića za naknadu troškova parničnog

postupka u iznosu od 32.731,52 EUR / / 246.615,60 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 10. siječnja 2023. do isplate.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 6.529,96 EUR.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom prvostupanjski sud je u ovoj pravnoj stvari odlučio: Utvrđuje se da je osnovana tražbina tužitelja Leonarda Madunića, OIB: 53493334554, Split, Put Firula 55, u odnosu na tuženika BRA-MA kreditna unija u stečaju, OIB: 96497966580, Split, Put Firula 53, u iznosu od 348.253,76 EUR / 2.623.917,94 kn 1 i to kao tražbina četvrtog višeg isplatnog reda.

Također je tom odluko riješio:

„I Utvrđuje se da je tužitelj povukao tužbu u dijelu tužbenog zahtjeva kojim je tražio utvrđenje da je osnovana tražbina tužitelja Leonarda Madunića u odnosu na tuženika BRA-MA kreditna unija u stečaju u iznosu od 2.809,34 EUR / 21.167,00 kn kao tražbina četvrtog višeg isplatnog reda.

II Odbija se prijedlog da sud odredi prekid ovog postupka.

III Nalaže se osporavatelju Anti Vuki, OIB: 87187864316 u roku od osam dana naknaditi tužitelju Leonardu Maduniću, OIB: 53493334554 troškove parničnog postupka u iznosu od 47.035,21 EUR / 354.386,84 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 10. siječnja 2023. do isplate. Odbija se zahtjev tužitelja Leonarda Madunića, OIB: 53493334554, za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 32.731,52 EUR / 246.615,60 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 10. siječnja 2023. do isplate.“

Tako je prvostupanjski sud presudio ocjenjujući da u ovoj pravnoj stvari postojanje osnove i visine tražbine proizlazi iz sadržaja isprava, tužiteljeva iskaza i iskaza svjedoka Miroslava Madunića te u konačnici i priznanja te tražbine od strane stečajnog upravitelja, kao osobe ovlaštene za zastupanje tuženika.

2. Protiv navedene presude kao i odluka pod točkama II. i III. izreke pobijanog rješenja tuženik je podnio žalbu osporavajući ih iz svih zakonom predviđenih razloga. Slijedom navedenog predlaže ukinuti presudu i rješenje u pobijanom dijelu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

3. Žalba je dostavljena tužitelju na odgovor, koji osporava sve navode iznesene u žalbi kao činjenično i pravno neutemeljene. Predlaže žalbu odbiti uz naknadu troškova uz naknadu troška odgovora na žalbu.

4. Žalba dijelom nije dopuštena, a dijelom nije osnovana.

5. Ispitavši pobijanu odluku na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP) u granicama žalbenih razloga pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8.,

9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i na zakonu osnovanu odluku

6. U postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a nije ni počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a koju tuženik ističe u žalbi. Presuda nema nedostatke zbog kojih se ne bi mogla ispitati te sadrži jasne i valjane razloge o odlučnim činjenicama koji nisu proturječni sadržaju isprava u spisu.

7. Prema odredbi čl. 358. st. 3. ZPP-a žalba je nedopuštena, između ostalog, ako je žalbu podnijela osoba koja nema pravnog interesa za podnošenje žalbe. Tuženik nema pravnog interesa za podnošenje žalbe u odnosu na onaj dio tužbenog zahtjeva s kojim tužitelj nije uspio; a to je upravo u odnosu na dio točke III. izreke rješenja kojim se odbija zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka.

Stoga, imajući u vidu određenja iz čl. 358. st. 3. ZPP-a, valjalo je tuženikovu žalbu u odnosu na navedeno ocijeniti nedopuštenom pa je na temelju čl. 367. ZPP riješeno kao u točki III. izreke rješenja.

8. Predmet postupka je zahtjev tužitelja za utvrđenje osnovanom tražbine u iznosu od 2.623.917,94 kn kao tražbine četvrtog višeg isplatnog reda koju je u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom BRA-MA kreditna unija u stečaju osporio stečajni vjerovnik Ante Vuko.

Među strankama nije sporno da je tužitelj kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom kao stečajnim dužnikom prijavio tražbinu u iznosu od 2.645.084,94 kn.

Nije sporno niti da je u ispravama tuženika zabilježeno postojanje tražbine tužitelja te da je stečajni upravitelj priznao postojanje te tražbine, a da je tražbinu osporio stečajni vjerovnik Ante Vuko. On je osporio tužiteljevu tražbinu smatrajući da je tražbina zapravo imovinska korist stečena kaznenim djelom koje je tužitelj zajedno s Miroslavom Madunićem i Leonardom Madunićem počinio na štetu tuženika.

9. Prvostupanjski sud je pobijanu odluku donio ocjenjujući da u ovoj pravnoj stvari postojanje osnove i visine tražbine proizlazi iz sadržaja isprava, tužiteljeva iskaza i iskaza svjedoka Miroslava Madunića te u konačnici i priznanja te tražbine od strane stečajnog upravitelja, kao osobe ovlaštene za zastupanje tuženika.

10. Tuženik u žalbi u bitnome ističe:

- da je pogrešno pozivanje suda prvog stupnja na odredbe čl. 990. st. 1. i čl. 997. Zakona o obveznim odnosima,

- da nije pravilno utvrđena visina potraživanja tužitelja te da je trebalo provesti knjigovodstveno-financijsko vještačenje koje nije provedeno,

- da se za sporno potraživanje vodi i kazneni postupak protiv tužitelja pa je trebalo odrediti prekid ovog parničnog postupka do okončanja predmetnog kaznenog postupka,

- da se obveza naknade parničnih troškova može odrediti prema tuženiku, a ne stečajnom vjerovniku Anti Vuki (osporavatelju), jer on ima tek ovlaštenje zastupati stečajnog dužnika u ovoj parnici, ali ne predstavlja samog tuženika

11. Ocjenjujući odlučne žalbene razloge uvodno valja napomenuti da je u ovom predmetu prvostupanjski sud presudom i rješenjem poslovni broj P-291/2019-26 od 18. siječnja 2022. prihvatio tužbeni zahtjev, odbio prijedlog da sud odredi prekid ovog postupka, naložio osporavatelju Anti Vuki naknaditi tužitelju Leonardu Maduniću, troškove parničnog postupka u odluci navedenom iznosu te dijelom odbio zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi trošak postupka.

12. Protiv te presude i rješenja tuženik je izjavio žalbu.

13. Odlučujući o žalbi tuženika, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je rješenjem poslovni broj PŽ-1162/2022-2 od 2. rujna 2022. (dalje u tekstu: odluka poslovni broj PŽ-1162/2022) ukinuo navedenu presudu kao i rješenje u točki II. izreke u dijelu u kojem je naloženo osporavatelju Anti Vuki da tužitelju u roku od osam dana naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 208.375,00 kn sa zateznim kamatama i predmet u tom dijelu vratio prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. Odbijena je kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđeno navedeno rješenje u točki I. izreke.

14. Također valja napomenuti da tuženik u žalbi o kojoj se odlučuje ovom odlukom u najvećem dijelu, doslovno prepisuje i ponavlja žalbene razloge koji su razmotreni i o kojima je već odlučeno u ovom predmetu u prethodno navedenoj odluci poslovni broj PŽ-1162/2022. U toj odluci su dani razlozi i pravna shvaćanja koja se identično odnose i na pobijanu odluku prvostupanjskog suda kao i na žalbu koja je predmet odluke ovog žalbenog postupka. Također se ističe da je u ovom predmetu, u odluci poslovni broj PŽ-1162/2022 dana uputa prvostupanjskom sudu kako postupati u ponovljenom postupku, a koje razloge i upute je prvostupanjski sud prihvatio i sukladno tome donio žalbom pobijanu odluku.

15. Stoga nisu osnovani u ovoj žalbi ponovljeni žalbeni razlozi da je pogrešno pozivanje suda prvog stupnja na odredbe čl. 990. st. 1. i čl. 997. Zakona o obveznim odnosima. O tome je već ovaj žalbeni sud zauzeo pravno stajalište, izraženo u odluci poslovni broj PŽ-1162/2022. pod točkom 6. obrazloženja u kojoj se navodi da se u konkretnom slučaju radi o tražbini iz osnova štednog uloga (depozita) i kamata, te da se u konkretnom slučaju ima primijeniti odredba čl. 990. st. 1. i čl. 997. Zakona o obveznim odnosima. Prema odredbi čl. 3. Zakona o kreditnim unijama, kreditna unija je ovlaštena primati novčane depozite članova kreditne unije u domaćoj valuti. Što je novčani depozit i kako nastaje ugovorni odnos uređeno je odredbama Zakona o obveznim odnosima i to upravo odredbama na koje se pozvao prvostupanjski sud koje se primjenjuju u konkretnom slučaju budući da Zakon o kreditnim unijama sam ne uređuje pojam novčanog depozita.

Takvo pravno stajalište zauzeo je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske i u presudi poslovni broj PŽ-1161/2022 od 6. rujna 2022. u činjenično i pravno sličnom predmetu tužitelja Vedrana Madunića protiv tuženika BRA-MA kreditna unija u stečaju. Takvo pravno stajalište jednako se odnosi i na ponovljene žalbene razloge iz žalbe o kojoj se odlučuje ovom odlukom.

16. Suprotno žalbenim razlozima, prvostupanjski sud je iznio valjane razloge zašto nije izveo dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem.

U odnosu na navedeno ovaj žalbeni sud ističe da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice (čl. 7. st. 1. ZPP-a). Međutim, koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. ZPP-a). Sud odlučuje o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica (čl. 220. st. 2. ZPP-a).

17. Naime, prvostupanjski sud je na temelju dostavljenih isprava te na temelju sadržaja iskaza tužitelja, osporavatelja Ante Vuke i svjedoka Miroslava Madunića u potpunosti mogao utvrditi relevantne činjenice za odlučivanje o osnovanosti tužbenog zahtjeva a navedeno potraživanje utvrđeno je i pregledom pisanih dokaza na koje se sud i pozvao u obrazloženju navedene presude.

18. Pravilno zaključuje prvostupanjski sud da je tuženik predložio izvesti dokaz vještačenjem radi utvrđenja činjenice da je konto Miroslava Madunića nastao nezakonitim proknjižavanjima uloga u osnivački kapital tuženika, a ne radi točnosti podataka o tražbini zabilježenih u dostavljenim ispravama koje je sastavio tuženik jer točnost tih podataka o iznosima tražbina tuženik nije niti sporio. U konačnici i nije na tuženiku teret dokaza postojanja tražbine i visine tražbine tužitelja.

Iznos sredstva položenih kao ulog tuženika prvostupanjski sud je utvrdio iz isprava koje je sastavio tuženik, dakle, kartica ugovora, kao i iskaza saslušanih svjedoka te osporavatelja, pa utoliko nije bilo potrebe izvoditi dokaz financijsko knjigovodstvenim vještačenjem.

Ukupan iznos uloga tužitelja na temelju naprijed navedenih ugovora predstavlja zbroj iznosa 2.361.598,62 kn. Obračunata kamata navedena u kamatnom listu iznosi 262.319,32 kn, a što ukupno iznosi 2.623.917,94 kn, odnosno 348.253,76 EUR, za koji iznos je tužbeni zahtjev prihvaćen. Nema spora da ulog nije vraćen. Tuženik nije osporavao točnost ovih iznosa zabilježenih u ispravama, koje su uostalom i sastavljene od tuženika, već je osporavao postojanje tražbine o čemu je prvostupanjski sud dao valjane razloge.

19. U odnosu na u ovoj žalbi ponovljene žalbene razloge tuženika, vezano za kazneni postupak protiv tužitelja, radi čega je trebalo odrediti prekid ovog parničnog postupka, prvostupanjski je sud, a suprotno stajalištu žalitelja, donio pravilne zaključke pri čemu se i pozvao na mišljenje ovog žalbenog suda izraženo u odluci poslovni broj PŽ-1162/2022.

U navedenoj odluci, a koja se jednako odnosi i na žalbu o kojoj se odlučuje ovom odlukom, u bitnome se navodi da pitanje je li tužiteljeva tražbina rezultat kaznenih djela počinjenih protiv stečajnog dužnika nije prethodno pitanje, niti od odluke u kaznenom predmetu ovisi odluka o tužbenom zahtjevu tužitelja. Odlučna činjenica u ovom predmetu je samo postoji li tražbina tužitelja prema tuženiku ili ne, dok se u kaznenom postupku utvrđuje odgovornost počinitelja. Odluka kaznenog suda o tome da li je tužitelj tražbinu stekao protuzakonitim radnjama nema utjecaja u ovom predmetu jer se tom kaznenom odlukom neće odlučiti o postojanju određenog prava ili pravnog odnosa među strankama, odnosno o postojanju tužiteljeve tražbine

već o eventualnoj kaznenoj odgovornosti tužitelja zbog načina na koji je ta tražbina stečena. U slučaju da se u kaznenom postupku utvrdi da je počinjeno kazneno djelo, tada sud u tom postupku ima mogućnost oduzeti imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom.

I u odnosu na ove žalbene razloge takav stav zauzeo je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske i u presudi poslovni broj PŽ-1161/2022 od 6. rujna 2022. kao i u činjenično i pravno sličnom predmetu tužitelja Vedrana Madunića protiv tuženika BRA-MA kreditna unija u stečaju. Takvo pravno stajalište jednako se odnosi i na ponovljene razloge iz žalbe o kojoj se odlučuje ovom odlukom.

20. Nije osnovan ni u ovoj žalbi ponovljeni žalbeni navod tuženika u odnosu na dio točke III. izreke pobijanog rješenja u kojem se nalaže osporavatelju da naknadi tužitelju troškove parničnog postupka.

Tužiteljevu tražbinu priznao je stečajni upravitelj, a osporio drugi stečajni vjerovnik, pa je troškove u slučaju gubitka parnice dužan snositi osporavatelj, koji ih je svojim osporavanjem prouzročio. U protivnom, stečajni dužnik bi bio dužan snositi troškove postupka kojem nije dao povoda.

Prema odredbi članka 156. stavka 2. ZPP-a sud može odlučiti da zakonski zastupnik ili punomoćnik stranke nadoknadi protivnoj stranci troškove koje je uzrokovao svojom krivnjom.

Treba napomenuti da je zakonodavac i propisao da u ovakvim postupcima osporavatelji nastupaju u ime i za račun stečajnog dužnika, jer stečajni upravitelj koji je priznao tražbinu nema pravnog interesa zastupati stečajnog dužnika, ali stečajni dužnik mora biti stranka takvog postupka, budući da odluka u tom postupku neminovno djeluje prema stečajnom dužniku.

Upravo zato je i određeno da je u takvim postupcima stečajni dužnik stranka, ali da ga zastupaju osporavatelji, jer oni imaju pravni interes u takvoj parnici. U smislu odredbe članka 266. stavka 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22) stečajni vjerovnik je osporavanjem tražbine koju je u stečajnom postupku priznao stečajni upravitelj, nastavio ovu parnicu u ime i za račun stečajnog dužnika. Time je ujedno na sebe preuzeo i odgovornost za ishod parnice glede obveze plaćanja parničnih troškova u slučaju gubitka parnice. U situaciji kada osporavanjem tražbine od strane stečajnog vjerovnika (a priznate po stečajnom upravitelju) dođe do promjene u zastupanju stečajnog dužnika u parnici, kao što je u konkretnom slučaju, takva se parnica nastavlja i vodi isključivo radi ustrajanja na osporavanju tužbenog zahtjeva, ali od strane stečajnog vjerovnika, kao posebnim zakonom uspostavljenog zakonskog zastupnika stečajnog dužnika.

Stoga za odluku o troškovima postupka nije odlučno to što je stečajni dužnik na strani tuženika, niti je li tužitelj tužbenim zahtjevom tražio da sud naloži tuženiku da mu nadoknadi troškove postupka, već tko je te troškove uzrokovao.

Takvo pravno shvaćanje zauzeto je i u ovoj pravnoj stvari prethodno donesenoj odluci ovog suda poslovni broj PŽ-1162/2022. kao i rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1161/2022 od 6. rujna 2022. te poslovni broj PŽ-2768/2020-2 od 12. veljače 2021. Takvo pravno stajalište jednako se odnosi i na ponovljene žalbene razloge iz žalbe o kojoj se odlučuje ovom odlukom.

Isto tako, odluka prvostupanjskog suda o dosuđenom parničnom trošku je pravilna, obrazložena i u skladu s odredbama članka 156. stavka 2. ZPP-a u vezi s

člankom 266. stavkom 2. Stečajnog zakona i člankom 271. stavkom 3. Stečajnog zakona, članka 154. i članka 155. ZPP-a Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 118/18) uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15 i 37/22 i 126/22).

Zaključno, iz obrazloženja pobijane odluke vidljivo je da je prvostupanjski sud argumentirano i detaljno naveo i obrazložio koje je o činjenice utvrđivao, zašto i kako ih je utvrdio, koje je dokaze izvodio i zašto te kako ih je ocijenio, koje je odredbe materijalnog prava primijenio odlučujući o zahtjevima stranaka, a izjasnio se i o stavovima stranaka o pravnoj osnovi spora. Ova utvrđenja i ocjene prihvaća i ovaj žalbeni sud.

Cijeneći naprijed izloženo, ovaj žalbeni sud smatra da su žalbeni navodi pravno i činjenično neutemeljeni.

Stoga je žalbu valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku odluku u pobijanom dijelu na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a. i članka 380. stavka 1. točke 2. ZPP-a.

Odbijen je zahtjev za trošak odgovora na žalbu, jer ta postupovna radnja nije bila potrebna za vođenje ove parnice (članak 166. stavak 1. u vezi s člankom 154. stavkom 1. i člankom 155. stavkom 1. ZPP-a).

Zagreb, 6. rujna 2023.

Predsjednica vijeća
Kamelija Parać

Dokument je elektronički potpisan:
Kamelija Parać

Vrijeme potpisivanja:
03-10-2023
08:38:38

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D3937333439333636353139
OU=Signature
S=Parać
G=Kamelija
CN=Kamelija Parać

Broj zapisa: **9-3085c-4d4ef**

Kontrolni broj: **0529d-c63af-63a06**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Kamelija Parać, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.